

عنوان مقاله:

اثر ورزش بر بیماری پارکینسون

محل انتشار:

هفتمین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ندا نیکوکلام نظیف - دانشکده علوم زیستی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

مریم خسروی - دانشکده علوم زیستی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

رامش احمدی - گروه فیزیولوژی، واحد قم، دانشگاه آزاد اسلامی، قم، ایران

مریم بنانج - دانشکده علوم زیستی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

احمد مجد - دانشکده علوم زیستی، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

بیماری پارکینسون، تحلیل نورون های دوپامینی در ساختمان متراکم جسم سیاه و دیگر نواحی ساقه مغز است و دارایی علائم بالینی مانند سختی عضلانی، لرزش در حال استراحت، آکینزی یا مشکل در شروع حرکات، کاهش حرکات خودبه خودی و برادیکینزی یا آهسته بودن حرکات، ضعف در حفظ تعادل، کاهش حرکات وابسته یعنی حرکات ناخودآگاه طبیعی بدن مانند تغییر حالات چهره به هنگام صحبت کردن می باشد. بین بیماری ها از جمله بیماری های ریشه ای وعدم تحرک بدنی ارتباط وجود دارد. شواهد فزاینده ای هم وجود دارد که نشان میدهد فعالیت بدنی و ورزش فرآیند سالمندی را به تاخیر می اندازد، از بیماری های مزمن جلوگیری می کند و سلامتی را ارتقاء می دهد. فعالیت بدنی اثرات مفیدی بر روی سلامتی مغز می گذارد که شامل متابولیسم انرژی، تغییر پذیری سیناپسی، افزایش پروتئین های مربوط به اعمال شناختی و عملکرد میتوکندری می باشند. همچنین ورزش می تواند اثر حفاظتی در مقابل چندین بیماری عصبی مانند پارکینسون و آلزایمر ایفاء کند.

کلمات کلیدی:

ورزش، بیماری پارکینسون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1028993>

